

ne med til de andre EU-lande og til de nordiske lande.

Det er et utrolig godt forslag. Endelig for en gangs skyld er der et forslag vedrørende EU, som vedkommer de almindelige borgere, og som viser, at EU også er borgernes EU.

Under arbejdet med forslaget er det så kommet frem, at man kan tage ydelser med til et hvilken som helt EU-land, og at man kan tage dem med sig, uanset om det er til et privathospital eller det er til et offentligt hospital. Det eneste, det afhænger af, er, at det er en autoriseret sundhedsperson. Det er jo fantastisk godt. Endelig er der et forslag, som giver valgfrihed mellem offentlige og private sygehuse.

Der er bare det ved det, at borgere i Danmark ikke kan få de samme ydelser med til et privathospital i Danmark. Det vil sige, at man i virkeligheden bliver skævt behandlet, hvis man ønsker en behandling i Danmark. Tager vi f.eks. en borger, der skal have en tandbehandling på et privathospital i Danmark, så kan vedkommende ikke få sin sygesikringsydelse med, men hvis det privathospital har en filial, der ligger i Flensborg, kan borgeren få sit sygesikringstilskud med til Flensborg.

Det synes vi er absurd. Det bør være sådan, at man er ligestillet, uanset om man vælger en behandling i Danmark eller i et andet EU-land, og derfor har vi stillet et ændringsforslag, der går ud på at ligestille mulighederne for at vælge.

Vi er godt klar over, at der er nogle problemer forbundet med det her, for det er jo sådan, at man kun kan få sit sygesikringstilskud, hvis man f.eks. bruger en tandlæge, der har overenskomst med sygesikringen, og ved at gennemføre vores ændringsforslag vil der komme nogle problemer i den sammenhæng. Det ved vi, det er vi klar over, og det kan vi også læse af regeringens betænkningssbidrag.

Vi er også parate til at se på, hvordan det kan løses, for det kan ikke være rigtigt, at man kan få ydelser til et privathospital og til et offentligt hospital osv. i udlandet, i EU og i Norden, men ikke i Danmark.

Derfor bør det ændres. Denne absurditet bør ændres, og vi vil meget gerne arbejde med at se på, hvordan det bedst muligt kan ændres.

Sandy Brinck (S):

Fru Tove Fergo har jo så inderligt ret i, at det lovforslag, vi er ved at behandle, omhandler til-

skud til tjenesteydelser leveret i EU- og EØS-lande og ikke, hvordan vi vil indrette os her i landet.

Vi er af den opfattelse i Socialdemokratiet, at det forslag, Venstre har stillet, har indbygget nogle faremomenter, bl.a. med hensyn til at underminere det overenskomstsysteem, vi har på tandlægeområdet, og det vil på sigt medføre, at brugerbetalingen vil blive øget.

Vi skal også være opmærksomme på, at vi har et klagesystem hæftet op på det overenskomstsysteem, som vi formentlig vil komme til at underminere med Venstres forslag.

Der er altså ikke noget overraskende i Venstres holdning i den her sag. Jeg vil blot appellere om, at man slår sværdslagene dér, hvor de skal slås, og det er altså ikke i det her lovforslag, som handler om tilskud til tjenesteydelser leveret i et andet EU- eller EØS-land.

Ester Larsen (V):

For god ordens skyld skal jeg redegøre for, hvorfor jeg ikke kan støtte ændringsforslag nr. 3.

Hele den del af sundhedsområdet, der ligger uden for sygehusesektoren, og som det offentlige betaler helt eller delvis, er reguleret gennem overenskomster. Det vil sige, at det er gensidigt forpligtende aftaler mellem de udøvende sundhedspersoner og det offentlige.

Ændringsforslaget fjerner en af hjørnestenene under sygesikringen. At fjerne en del af det bærende fundament indeholder en reel risiko for sammenstyrtning, her afvikling af overenskomsten på tandlægeområdet med overhængende risiko for afsmittende effekt på de øvrige overenskomster. Det er muligt, at sygesikringssystemet skal ændres, men det kræver et grundigt forarbejde samt forslag om, hvad der i givet fald skal træde i stedet.

Birthe Skaarup (DF):

Fra Dansk Folkepartis side vil vi også gøre opmærksom på det her forslag, idet det kan have nogle økonomiske aspekter, som vi måske ikke lige helt præcist kan overskue her. Det er jo sådan, at tilskuddene skal betales af danske skatteyderpenge, og man er faktisk helt ude af stand til at føre kontrol med, om behandlingen er rimelig. Det er derfor, Dansk Folkeparti stemmer imod det her forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.